

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Kennedyjev trg 11

90.P-2427/2023

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, sutkinja Sandra Rotar, u pravnoj stvari tužitelja FELICITER d.o.o. u stečaju, Ulica Marina Studina 40, Sesvete, OIB 33362149552, kojeg zastupa Domagoj Ilić, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika JOZO ŠARIĆ, Ulica Božura 12, Zagreb, OIB: 57218577979, kojeg zastupa punomoćnik Ivana Primorac, odvjetnica iz Zagreba, radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine, nakon održane glavne rasprave zaključene 15. siječnja 2025. u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, s danom objave 13. veljače 2025.

presudio je

I. Utvrđuje se da je osnovano osporavanje tužitelja i da ne postoji tražbina tuženika JOZE ŠARIĆA, A. Nuića 37, 10040 Zagreb, OIB: 57218577979, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 1.615.761,94 EUR (ranije 12.173.958,34 kn) odnosno prijavljena u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem St-101/2021.

II. Nalaže se tuženiku JOZI ŠARIĆU, A. Nuića 37, Zagreb, da tužitelju FELICITER d.o.o. u stečaju, Ulica Marina Studina 40, Sesvete, nadoknadi parnični trošak u iznosu od 179.764,37 EUR uvećan za pripadajuće zakonske zatezne kamate tekuće od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja prema tuženiku za utvrđivanje osnovanosti osporavanja tražbine u iznosu od 1.615.761,94 EUR (ranije 12.173.958,34 kn) koju je tuženik prijavio u stečajnom postupku nad tužiteljem, i koji stečajni postupak se vodi pred ovim sudom u predmetu St-101/21. Tražbina je prijavljena na temelju rješenja o odobravanju sklapanja predstečajne nagodbe od 18. siječnja 2016., u ovosudnom predmetu poslovni broj Stpn-205/15. Stečajni upravitelj je osporio tražbinu s obrazloženjem da vjerovnik (ovdje tuženik) nije stečajni vjerovnik jer regresna obveza

iz sklopljene predstečajne nagodbe Stpn-205/15 nije nastupila. Naime, tuženik i društvo Meta nekretnine d.o.o. su bili jamci platci iz Ugovora o kreditu 500894, ovjerenog od strane javnog bilježnika Obrenije Ribarić iz Zagreba, pod brojem OV-18525/2007 dana 27. studenog 2007., sklopljenog između ovdje tužitelja kao korisnika kredita i Sberbank d.d. (današnje tvrtke NOVA HRVATSKA BANKA d.d.) kao kreditora, te su se obvezali kao jamci platci za obveze stečajnog dužnika, ovdje tužitelja prema kreditoru, ali niti tuženik, a niti drugi jamac platac po navedenoj osnovi još ništa nisu platili za račun dužnika, radi čega im je predmetnom predstečajnom nagodbom tražbina u iznosu od 12.173.958,34 kn (sada 615.761,94 EUR) priznata po osnovi prava regresa, ali uz napomenu da će dužnik (ovdje tužitelj) biti dužan tražbinu ispuniti samo u slučaju nastupa regresne obveze, sukladno odredbi čl. 72.a st. 2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ br. 108/2012, 144/2012, 81/2013, 112/2013, 121/2013, 78/2015, 71/2015, 114/2022, dalje: ZFPPN). Sukladno navedenom osporavanju stečajnog upravitelja, Trgovački sud u Zagrebu u stečajnom postupku nad tužiteljem je rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama broj St-101/21-49 od 17. siječnja 2023., uz ostalo, uputio stečajnog upravitelja Vladimira Beseka i stečajnog vjerovnika NOVU HRVATSKU BANKU d.d. da u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno od primitka drugostupanjske odluke, pokrenu parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetne tražbine (točka II. 11. izreke). Odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika NOVE HRVATSKE BANKE d.d. protiv toga dijela rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem broj Pž-1103/2023-2 od 18. travnja 2023. uz ostalo odbio žalbu stečajnog vjerovnika NOVE HRVATSKE BANKE d.d. kao neosnovanu te je rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u točki II. 11. postalo pravomoćno, slijedom čega je tužitelj pokrenuo ovu parnicu.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporio osnovanost tužbenog zahtjeva navodeći u bitnome da nije odlučno što tuženikova tražbina nije dospjela, da i nedospjela tražbina predstavlja tražbinu odnosno buduću tražbinu, u ovom slučaju uvjetnu tražbinu koja će se moći namirivati nakon što se ostvari određeni uvjet te da je, s obzirom na činjenicu da Banka pokušava aktivno naplatiti tražbinu iz navedenog Ugovora o kreditu, nužno da je navedena tražbina naznačena u tablici utvrđenih tražbina, kao i da se neutvrđivanjem te tražbine tuženika dovodi u nepovoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike u slučaju ispunjenja uvjeta odnosno nastupa prava regresa prema tužitelju. Ujedno je osporio pravovremenost podnošenja tužbe u ovoj parnici, poglavito s obzirom na činjenicu da žalbu protiv rješenja ovoga suda u točki II. 11. izreke žalbu nije podnio stečajni upravitelj Vladimir Besek, nego stečajni vjerovnik NOVA HRVATSKA BANKA d.d.

3. Sud je u dokaznom postupku pročitao dokumentaciju u spisu i to rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-101/21-25 (list 6. – 17. spisa), tablicu prijavljenih tražbina, razlučnih i izlučnih prava (list 18. – 25. spisa), dopis Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu sa zapisnikom od 18. siječnja 2016. (list 26. – 32. spisa), zaključak Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu broj Stpn-205/15 (list 33. i 34. spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-101/21-49 (list 35. – 43. spisa), rješenje VTS RH broj Pž-1103/23-3 (list 44. – 50. spisa), ugovor o kreditu broj 500894 (list 90. – 103. spisa), Sporazum radi osiguranja novčane tražbine za osnivanje založnog prava (list 104. – 109. spisa), izvadak iz sudskog registra za NOVA BANKA d.d. (list 110. – 122. spisa), rješenje VTS RH broj Pž-1103/23-2 (list 151. – 161. spisa), ispis objave sa eOglasne ploče (list 162. spisa), prijava tražbine

(list 163. i 164. spisa), podnesak stečajnog upravitelja u predmetu St-101/21 (list 181. spisa), potvrda pravomoćnosti (list 182. i 183. spisa), preslika žalbe žalitelja NOVA HRVATSKA BANKA d.d. (list 186. – 190. spisa).

4. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/2022, 114/2022, 155/2023, dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

5. Pravovremenost podnošenja tužbe u ovoj parnici sud je utvrdio uvidom u mrežnu stranicu eOglasna ploča sudova na kojoj je dana 6. srpnja 2023. objavljeno rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1103/2023-2 od 18. travnja 2023., uvidom u navedeno rješenje te uvidom u potvrdu njegove pravomoćnosti broj St-101/2021-102 od 13. svibnja 2024. S obzirom na to da se dostava smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, sud utvrđuje da se dostava drugostupanjske odluke ima smatrati obavljenom dana 14. srpnja 2023., što znači da je rok za podnošenje ove tužbe tužitelju počeo teći 15. srpnja 2023. Tužba u ovoj parnici podnesena je 14. srpnja 2023., dakle unutar roka određenog ovosudnim rješenjem St-101/21-49 od 17. siječnja 2023. Pri tome sud utvrđuje da nije odlučno što žalbu protiv točke II. 11. toga rješenja žalbu nije podnio stečajni upravitelj Vladimir Besek, već samo stečajni vjerovnik NOVA HRVATSKA BANKA d.d. Naime, sudska odluka postaje pravomoćna kad je više ni jedna od stranaka ne može pobijati žalbom te se u ovom slučaju ne može govoriti o djeljivoj pravomoćnosti koja bi nastupila različito u odnosu na stečajnog upravitelja i u odnosu na stečajnog vjerovnika HRVATSKU POŠTANSKU BANKU d.d.

6. Neosnovano tuženik tvrdi da je nužno da njegova tražbina bude utvrđena rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama te naznačena u tablici utvrđenih tražbina u određenom isplatnom redu kako bi tuženik mogao ostvariti svoje pravo regresa onda kada se ostvari uvjet. Ovo stoga što je odredbom čl. 143. SZ-a je propisano da solidarni dužnici i jamci dužnika mogu kao stečajni vjerovnici tražiti da im se vrati ono što su za dužnika platili prije ili nakon dana otvaranja stečajnoga postupka, ako im pripada pravo na vraćanje isplaćenoga prema dužniku (st. 1.) te da solidarni dužnici i jamci mogu podnijeti zahtjev da im se osigura iznos što će ga platiti za dužnika razmjerno iznosu koji bi im pripao kao stečajnim vjerovnicima (st. 2.). U postupku nije sporno da tuženik kao jamac platac po osnovi Ugovora o kreditu 500894 još ništa nije platio za račun dužnika pa ima pravo na osiguranje iznosa sukladno citiranom st. 2. toga članka.

7. Slijedom navedenog, sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev osnovan, slijedom čega je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

8. Tužitelju u trošak parničnog postupka valja priznati trošak sastava tužbe po Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 138/2023) u iznosu od 15.861,08 EUR, sastav podnesaka od 7. veljače 2024., 16. svibnja 2024., 24. listopada 2024. i 19. studenoga 2024., sva po Tbr. 8/1 OT u iznosu od 15.861,08 EUR po podnesku, zastupanje na ročištima 8. svibnja 2024., 16. listopada 2024., 19. studenoga 2024. i 15. siječnja 2025., sva po Tbr. 9/1 OT u iznosu od 15.861,08 EUR po ročištu, što zajedno iznosi 142.749,72 EUR, porez na dodanu vrijednost u iznosu od 35.687,43 EUR, sudska pristojba na tužbu u iznosu od 663,61 EUR i na presudu u iznosu od 663,61 EUR, što ukupno iznosi 179.764,37 EUR, na koji

iznos tužitelju pripadaju zatezne kamate od dana presuđenja do isplate po stopi koja se primjenjuje na odnose izvan trgovačkih ugovora, slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

Zagreb, 13. veljače 2025.

Dokument je elektroni ki potpisan:

SANDRA ROTAR

Vrijeme potpisivanja:

13-02-2025

14:14:29

DN:

C=HR

O=TRGOVA KI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=ROTAR

G=SANDRA

CN=SANDRA ROTAR

Sudac:

Sandra Rotar

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od petnaest dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od petnaest dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Broj zapisa: **9-30873-0ad1c**

Kontrolni broj: **06722-f321d-12857**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SANDRA ROTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Podaci o sudskom predmetu

Sud: Trgovački sud u Zagrebu
Stalna služba:
Predmet: P-2427/2023
Vrsta spora: Sporovi vezani uz stečaj (samo po uputi
Referada: 90. - S. Rotar
Datum osnivanja predmeta: 25.08.2023.
Stranka: FELICITER d.o.o. u stečaju
Protustranka: Jozo Šarić

Tijek i dinamiku rješavanja predmeta pratite na web portalu e-predmet.pravosudje.hr.

Direktna poveznica na web portal s podacima o predmetu:

Podaci za uplatu pristojbe

Prvostupanjska presuda

Platitelj: FELICITER d.o.o. u stečaju
Primatelj: Državni proračun Republike Hrvatske
Iznos: 663,61 EUR
Rok plaćanja: 21.02.2025.
IBAN primatelja: HR1210010051863000160
Poziv na broj primatelja: HR63 5045-20735-1073531481
Opis plaćanja: Pristojba P-2427/2023, TS ZG.

Kod plaćanja obvezno upišite navedeni model plaćanja, poziv na broj i opis kako bi se uplata mogla povezati s Vašim zaduženjem.

Ukoliko ste ovo zaduženje već platili, zanemarite ove podatke za uplatu.

Uz pomoć odgovarajuće aplikacije automatski popunite podatke za elektronsko plaćanje učitavanjem priloženog 2D barkoda.

Broj zapisa: **9-30873-0b797**

Kontrolni broj: **019b4-7f1b6-b8c35**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=37388188772.1.37, CN=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, L=ZAGREB,
OID.2.5.4.97=VATHR-37388188772, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
KENNEDYEV TRG 11
10 000 ZAGREB

NA BROJ: P-2427/2023

TUŽITELJ: FELICITER d.o.o. u stečaju, OIB 33362149552, Ulica Marina Studina 40, Sesvete, koje zastupa Domagoj Ilić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Ilić & Ilić d.o.o.

TUŽENIK: JOZO ŠARIĆ, OIB 57218577979, Ulica božura 12, Zagreb, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o.

VPS: EUR1.615.761,94 (HRK12.173.958,34)

Ž A L B A T U Ž E N I K A

1. Tuženik u zakonskom roku podnosi žalbu protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2427/2023 od 13.02.2025. (dalje: **Presuda**) te istu pobija u cijelosti iz svih zakonom predviđenih razloga.

2. Presuda je u cijelosti proturječna i protivna zakonu jer je prvostupanjski sud potpuno pogrešno utvrdio da je tužba u ovom predmetu podnesena pravovremeno te je to potpuno neutemeljeno obrazložio.

3. Naime, prvostupanjski sud je u stečajnom postupku koji se vodi nad Tužiteljem donio rješenje St-101/21-49 od 17.01.20243. (dalje: **Rješenje o upućivanju**), koje je istog dana objavljeno na e-glasnoj ploči sudova. Protiv navedenog Rješenja o upućivanju Tužitelj nije podnio žalbu, što je nesporna činjenica. Sukladno članku 12. stavku 3. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/2015, 104/2017, dalje: **SZ**) dostava se smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana objave, odnosno u ovom slučaju 25.01.2023. te je rok za žalbu počeo teći 26.01.2023. i istekao je 02.02.2023., što znači da je **u odnosu na Tužitelja i bilo koju drugu stranku stečajnog postupka koja nije podnosila žalbu, u dijelu koji se odnosi na te stranke, Rješenje o upućivanju postalo pravomoćno 02.02.2023.**

4. Dakle, **Rješenje o upućivanju u dijelu stavka II. točke 11. koje se odnosi na upućivanje Tužitelja u parnicu je postalo pravomoćno 02.02.2023.** te se stoga ne odnosi na Tužitelja dio upute o pokretanju parnice u roku od osam dana od dana primitka drugostupanjske odluke, kako to pogrešno zaključuje prvostupanjski sud.

5. Vjerovnik HPB d.d. je podnio žalbu protiv stavka II. točke 11. Rješenja o upućivanju u dijelu u kojem je taj vjerovnik upućen na pokretanje parnice te isti niti je podnosio žalbu protiv dijela Rješenja o upućivanju koji se odnosi na upućivanje Tužitelja u parnicu, a niti ima ikakav pravni interes ili legitimaciju podnositi žalbu protiv dijela Rješenja o upućivanju kojim je Tužitelj upućen u pokretanje parnice. Dapače vjerovnik HPB d.d. je u žalbi od 24.01.2023. podnesenoj protiv dijela Rješenja o upućivanju izričito naveo: „Vjerovnik pobija prvostupanjsko rješenje (...) u dijelu u kojem je Vjerovnik upućen na pokretanje parnice protiv Jozе Šarića i Meta solution d.o.o. radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetnih tražbina“.

6. Navedeno jasno proizlazi i iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1103/2023-2 od 18.04.2023. (dalje: **Drugostupanjsko rješenje**) iz kojeg jasno proizlazi kako je istim odlučivano o žalbi vjerovnika HPB d.d. u dijelu kojim je taj vjerovnik upućen na parnicu te je navedenim rješenjem

potvrđeno Rješenje o upućivanju izričito u dijelu kojim „**je stečajni vjerovnik Nova hrvatska banka d.d. upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetne tražbine**“. Dakle, sve i da je vjerovnik HPB d.d. podnio žalbu protiv dijela Rješenja o upućivanju kojim je Tužitelj upućen u pokretanje parnice, iako nije, i da je takvo nešto pravno dopušteno, iako je jasno da nije, onda bi i u drugostupanjskom postupku bilo odlučivano i o osnovanosti upućivanja Tužitelja u parnicu te bi i u Drugostupanjskom rješenju bilo navedeno da se Rješenje o upućivanju potvrđuje u dijelu u kojem su stečajni upravitelj Vladimir Besek i stečajni vjerovnik HPB d.d. upućeni u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetne tražbine, a što drugostupanjski sud nije napravio.

7. Prema tome, jasno je kako su pravne radnje vjerovnika HPB d.d. poduzete isključivo u odnosu na dijelove Rješenja o upućivanju koji se odnose na tog vjerovnika te **učinci takvih radnji nemaju nikakvog utjecaja na Tužitelja** i obveze koje Tužitelj ima sukladno članku 267. SZ-a jer **Tužitelj i HPB d.d. ne predstavljaju jedinstvene suparničare da bi pokretali jednu tužbu** nego svaki od njih zasebno pokreću tužbe te tako za svakog od njih i odvojeno teče rok za podnošenje te tužbe.

8. Potvrda pravomoćnosti koju je Tužitelj dostavio u predmetni spis nije relevantna za utvrđivanje nastupanja pravomoćnosti Rješenja o upućivanju u dijelu koji se odnosi na Tužitelja, s obzirom na to da sudac u tom postupku pri izdavanju te potvrde nije uzeo u obzir prethodno izložene činjenice (ili je Tužitelj propustio ispravno zatražiti potvrdu pravomoćnosti) te je propustio razdvojiti trenutak pravomoćnosti u odnosu na Tužitelja koji nije podnosio žalbu na isto od trenutka pravomoćnosti u odnosu na vjerovnika HPB d.d. ili META SOLUTION d.o.o. u stečaju koji jesu izjavili žalbe, a potvrda o nastupanju pravomoćnosti nema konstitutivni karakter, već može imati samo deklaratorni efekt. Pored navedenog, navedena **potvrda pravomoćnosti je dostavljena tijekom glavne rasprave, nakon zaključenja prethodnog postupka**, iako ju je Tužitelj mogao dostaviti već uz tužbu, a to nije učinio, te stoga prvostupanjski sud nije smio uopće uzeti u obzir takav dokaz, a posebno ne na takvom dokazu temeljiti Presudu.

9. Sve navedeno jasno potvrđuje sudska praksa te se izdvajaju sljedeće odluke:

- „U odnosu na vjerovnike koji nisu izjavili žalbu, rok od osam dana računa se protekom roka za žalbu, a u odnosu na vjerovnike koji su podnijeli žalbu protiv rješenja, pravomoćnost nastupa danom donošenja drugostupanjskog rješenja. Postoje dvije kategorije vjerovnika, vjerovnici koji su izjavili žalbu na rješenje utvrđenih i osporenih tražbina i upućivanju u parnicu, te vjerovnici koji nisu izjavili žalbu na navedeno rješenje, pa je sukladno navedenom **pravomoćnost rješenja različita. Sam prvotuzitelj nesporno nije podnio žalbu te slijedom toga žalba koju su uputile druge stranke ne odgađa nastupanje pravomoćnosti tog rješenja u odnosu na one koji nisu podnijeli žalbu**“ (VTSRH Pž 7280/2019 od 22.01.2020.)
- „Naime rok za pokretanje parničnog postupka iz čl. 35. st. 1. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku ("Narodne novine", broj 32/2017) **računa se od pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnični postupak, a ne od pravomoćnosti rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama** (kako to tužitelji sadržajem prijedloga za dopuštenje revizije sugeriraju). Ovdje je tek za ukazati da je **rješenje o upućivanju na parnični postupak samostalno rješenje (pa i u odnosu na rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama)**“ (VSRH Revd 1012/2020-2 od 23.06.2020.)
- „Pritom, napominje se da svaki vjerovnik u postupku izvanredne uprave (jednako kao i u stečajnom postupku) **protiv rješenja o tražbinama i upućivanju u parnicu ima pravo na žalbu samo u dijelu koji se tiče njegove prijavljene tražbine odnosno tražbine koju je osporio izvanredni povjerenik** (v.

članak 33. stavak 4. Zakona u točki 5. obrazloženja ove odluke odnosno članak 265. stavak 3. SteZ-a u točki 5.1. obrazloženja ove odluke)“ (USRH U-III-4710/2020 od 30.09.2021.

- „U drugoj odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske navedeno je da **kod računanja roka za upućivanje u parnicu, treba razlikovati one vjerovnike koji nisu podnijeli žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama (u dijelu koji se tiče njih), od onih koji su žalbu podnijeli. Za one vjerovnike koji nisu podnijeli žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama (u dijelu koji se tiče njih), rok od osam dana za podnošenje tužbe se računa protekom roka za žalbu.** U odnosu na one vjerovnike koji su podnijeli žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama (u dijelu koji se tiče njih), pravomoćnost nastupa danom donošenja drugostupanjskog rješenja. Ocijenjeno je da ako je točna tužiteljeva tvrdnja da nije podnio žalbu tada tužiteljeva tužba ne bi bila preuranjena te je naloženo prvostupanjskom sudu u nastavku postupka provjeriti je li tužitelj podnio žalbu protiv dijela rješenja koji se tiče njega odnosno provjeriti kad je rješenje postalo pravomoćno u odnosu na tužitelja“ (VTSRH PŽ-4184/18 od 26.07.2018.).

10. Prema tome, **u cijelosti su nelogični, i protivni zakonu i sudskoj praksi, zaključci prvostupanjskog suda da sudska odluka za svaku stranku postaje pravomoćna kad je više niti jedna stranka ne može pobijati žalbom te da se ne može govoriti o djeljivoj pravomoćnosti.** Notorna je činjenica da sudske odluke postaju pravomoćne u dijelu koji nije pobijan žalbom, posebno u situacijama kad se jednom sudskom odlukom rješava o pravima više stranaka u postupku. U protivnom, da tome nije tako, za stranke u postupku koje se nisu žalile bi vladala pravna nesigurnost za njihova prava i obveze koje su utvrđene i u odnosu na koje nije podnesena žalba te bi očito, prema stavu prvostupanjskog suda, ovisili o volji drugih stranaka koje u odnosu na iste nemaju pravni interes.

11. Notorna je činjenica da **tužba radi osporavanja tražbine ne može biti preuranjena, jer zakonom nije propisan dilatorni rok, već samo može biti nepravodobna radi podnošenja nakon prekluzivnog roka** (VTSRH PŽ 2496/03 od 04.05.2004.) te je **Tužitelj mogao podnijeti tužbu odmah nakon donošenja Rješenja o upućivanju**, kako ne bi izgubio svoja prava na podnošenje tužbe, a što isti nije učinio, te je stoga nezakonito da ga prvostupanjski sud na ovakav način štiti iako je jasno da je tužba podnesena van prekluzivnog roka.

12. Ovo posebno stoga jer **nepodnošenje tužbe ne bi imalo nikakvog utjecaja na prava Tužitelja s obzirom na činjenicu da je vjerovnik HPB d.d. podnio protiv Tuženika tužbu kojom osporava istu tražbinu** koju protiv Tuženika u ovom predmetu osporava Tužitelj te zapravo Tužitelj ovom parnicom samo nepravedno uzrokuje Tuženiku dodatne troškove, vođenjem dodatne parnice protiv Tuženika nakon proteka roka iako istu već vodi druga osoba protiv Tuženika, a što prvostupanjski sud očito podržava neodbacivanjem tužbe koja je očito podnesena van prekluzivnog roka te još uz to nalaganjem Tuženiku da plati Tužitelju troškove postupka u iznosu od skoro EUR200.000,00.

13. Opetovano se naglašava da je **Ovršenik fizička osoba, obiteljski čovjek, otac četvero maloljetne djece koju uzdržava** te se ovakvim postupanjem istome **krše ustavna i konvencijska prava i to:**

- **pravo na pravično suđenje** zajamčeno člankom 29. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine br. 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014, dalje: **Ustav**) te člankom 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: **Konvencija**), jer se Tužitelju omogućava da unatoč strogim zakonskim normama vodi parnicu protiv Tuženika unatoč tome što je ista pokrenuta nakon proteka prekluzivnog roka, čime se zapravo dodatno potiče i pravna nesigurnost u zakonodavni sustav države;

Stranica 3 od 7

- **pravo vlasništva** zajamčeno člankom 48. Ustava i člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, jer vođenjem takve nepravodobne i nedopuštene parnice Tuženiku nastaju visoki troškovi zastupanja po odvjetniku, a i Presudom je naloženo da Tuženik naknadi Tužitelju troškove postupka u iznosu od skoro EUR200.000,00;
- **pravo na jednakost pred zakonom** iz članka 14. i 26. Ustava jer za sve druge očito vrijede kogentne odredbe o obvezi odbacivanja tužbe koja je podnesena nakon prekluzivnog roka, ali ne i u slučaju Tuženika.

14. Slijedom svega navedenog, jasno je da je tužba Tužitelja u cijelosti nepravodobna te je prvostupanjski sud bio obavezan istu odbaciti, a što isti nije učinio, protivno kogentnim odredbama SZ-a.

15. Pored svega navedenog, Presuda je i neosnovana te uz to i neobrazložena u odnosu na meritum predmeta. Prvostupanjski sud je kroz 3 rečenice pokušao opravdati usvajanje tužbenog zahtjeva, ali bez konkretnih, zakonitih razloga koji bi isto opravdavali.

16. Naime, Tuženik ima buduću tražbinu u iznosu od EUR1.615.761,94 (HRK12.173.958,34) (dalje: **Tražbina**), koja je utvrđena pravomoćnom i ovršnom predstečajnom nagodbom potvrđenom rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu od 18.01.2016. poslovni broj Stpn-205/15 (dalje: **Predstečajna nagodba**) i to na način da je Tuženik kao jamac platac potpisao Ugovor o kreditu broj 500894 dana 27.11.2007. (dalje: **Ugovor o kreditu**) sklopljen između Tužitelja i VOLKSBANK d.d. (danas HPB d.d.).

17. Činjenica je da Tuženik ima prema Tužitelju Tražbinu koja predstavlja uvjetnu tražbinu odnosno tražbinu po osnovi regresnog prava no da bi istu Tuženik mogao ostvariti od Tužitelja onog dana kad se ostvari uvjet, ista mora biti naznačena u rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama u određenom iznosu te isplatnom redu. Irelevantno je što Tražbina nije dospjela jer i nedospjela tražbina predstavlja tražbinu odnosno buduću tražbinu, u ovom slučaju uvjetnu tražbinu, koja će se moći namirivati nakon što se ostvari određeni uvjet. Tražbina nije sporna niti Tužitelju jer ista proizlazi iz navodnog Ugovora o kreditu koji je potpisan i od strane Tužitelja, a koju Tražbinu HPB d.d. kroz razne ovršne postupke nastoji naplatiti od Tuženika.

18. Člankom 110. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, dalje: **ZOO**) je određeno: „Na jamca koji je namirio vjerovnikovu tražbinu prelazi ta tražbina sa svim sporednim pravima i osiguranjima njezina ispunjenja“. Tražbina HPB d.d. iz Ugovora o kreditu koju je prijavilo u stečajnom postupku, namirenjem od strane Tuženika, prelazi na Tuženika, a člankom 120. ZOO-a je određeno: „Jamac koji je isplatio vjerovniku njegovu tražbinu **može zahtijevati od dužnika da mu naknadi sve što je isplatio za njegov račun, a i kamate od dana isplate**“. Dakle, **Tražbina Tuženika mora biti naznačena u tablici utvrđenih tražbina kako bi Tuženik mogao ostvariti svoje pravo regresne naplate od Tužitelja u stečajnom postupku**. Ako tražbina Tuženika ne bude naznačena u tablici utvrđenih tražbina time bi se mogla dovesti u pitanje mogućnost korištenja regresnog prava.

19. U ovom slučaju Tuženik kao jamac traži da se njegova Tražbina utvrdi odnosno da bude naznačena u tablici utvrđenih tražbina, no s obzirom da ista predstavlja uvjetnu tražbinu, Tuženik će imati pravo njene naplate tek po ostvarenju uvjeta pa je radi osiguranja buduće naplate nužno da Tražbina bude u tablici utvrđenih tražbina naznačena i utvrđena kao uvjetna tražbina. Navođenje članka 143. stavka 2. SZ-a upravo ide u prilog Tuženikovog pravnog stava, jer upravo prema toj odredbi - da bi solidarni dužnici i jamci mogli podnijeti zahtjev da im se osigura iznos što će ga platiti za dužnika, moraju biti stečajni vjerovnici, drugim riječima takva tražbina im treba prethodno biti utvrđena. Suprotno tome, ako mu tražbina ne bi bila utvrđena

Stranica 4 od 7

kao uvjetna, Tuženik ne bi mogao podnijeti zahtjev da mu se osigura iznos što će ga eventualno platiti za Tužitelja.

20. Utvrđenje predmetne Tražbine kao uvjetne, te naplata iste ovisno o ostvarenju uvjeta niti na koji način ne utječe na ostale vjerovnike niti dužnika, pa je nejasno zašto bi takvo što bilo sporno ikome, a dok naplata Tuženika na temelju prava regresa prema Tužitelju onog dana kad se ostvari uvjet, ovisi upravo o tome hoće li Tražbina biti navedena u tablici utvrđenih tražbina. Apsurdno je da se odbija utvrditi predmetna Tražbina kao uvjetna tražbina, dakle samo utvrđenje bez ikakve mogućnosti naplate prije ostvarenja uvjeta za to, kad takvo utvrđenje uopće ne utječe na prava drugih vjerovnika, a dok s druge strane odbijanjem utvrđenja takve tražbine kao uvjetne puno veći problem može imati imatelj takve tražbine, kada i ako dođe do ispunjenja uvjeta, ako mu tražbina nije prethodno utvrđena.

21. Nužno je u ovom slučaju razlikovati utvrđenje tražbine od naplate tražbine. U ovom slučaju Tuženik kao jamac traži da se njegova Tražbina utvrdi odnosno da bude naznačena u tablici utvrđenih tražbina no s obzirom da ista predstavlja uvjetnu tražbinu, to ujedno i ne znači da će Tuženik imati pravo naplate prije ostvarenja uvjeta te da bi imao pravo sudjelovati u diobi prije ostvarenja uvjeta. Upravo bitno i jest to da bi u slučaju ostvarenja uvjeta, radi osiguranja buduće naplate bilo nužno da Tražbina Tuženika bude naznačena u tablici utvrđenih tražbina kao uvjetna tražbina.

22. Uzevši u obzir pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka te činjenicu da nema predviđene mogućnosti naknadne prijave tražbina kao i da nema predviđene mogućnosti naknadnog održavanja ispitnog ročišta **nužno je da Tražbina bude utvrđena rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama te naznačena u tablici utvrđenih tražbina u određenom isplatnom redu kako bi Tuženik mogao ostvariti svoje pravo regresa** prema Tužitelju onog dana kad se ostvari uvjet.

23. Takav stav je zauzeo prof. Mihajlo Dika ističući u svom djelu „Pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka“ (dostavljeno uz odgovor na tužbu): „*Tražbina vezana uz odgodni uvjet pri djelomičnoj se diobi uzima u njejoj punoj visini. Udio koji otpada na tu tražbinu odvaja se pri diobi (187/1). Pri završnoj diobi tražbina vezana uz odgodni uvjet ne uzima se u obzir, ako je mogućnost nastupa uvjeta toliko daleka da ona u vrijeme diobe nema imovinsku vrijednost. U tom se slučaju iznosi odvojeni prigodom prethodnih dioba za namirenje te tražbine uključuju u masu iz koje se obavlja završna dioba (187/2). **Za prijavu uvjetnih tražbina u stečajnom postupku vrijedila bi opća pravila o prijavi tražbina stečajnih vjerovnika. Solidarni dužnici i jamci mogu, međutim, podnijeti zahtjev da im se osigura iznos što će ga platiti za dužnika razmjerno iznosu koji bi im pripao kao stečajnim vjerovnicima (76/2), dakle prijaviti jednu buduću uvjetnu tražbinu. Oni bi se u diobi tretirali analogno kao vjerovnici tražbina uz odgodni uvjet (187).***“

24. Člankom 72.a, stavkom 2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine br. 108/2012, 144/2012, 81/2013, 112/2013, 121/2013, 78/2015, 71/2015, dalje: ZFPPN) je određeno da **jamci prijavljuju u postupak predstečajne nagodbe svoje nedospjele tražbine** za koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze pa s obzirom da SZ-om nije u dovoljnoj mjeri reguliran položaj jamaca u stečajnom postupku, po uzoru na ZFPPN, jedino se može zaključiti da je i u stečajnom postupku jamcima omogućeno na isti način prijaviti tražbine za koje će imati regresno pravo od dužnika.

25. Uzevši u obzir činjenicu da HPB d.d. aktivno pokušava naplatiti tražbinu iz Ugovora o kreditu od Tuženika, pokrećući ovršne postupke protiv Tuženika, vrlo je izvjesno da će nastupiti pravo regresa Tuženika prema Tužitelju, a za ostvarenje kojeg prava je, sukladno odredbama SZ-a nužno da je Tražbina naznačena u tablici

Stranica 5 od 7

utvrđenih tražbina. Neutvrđivanjem Tražbine Tuženika dovodi se istog u nepovoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike u slučaju ispunjenja uvjeta odnosno nastupa prava regresa prema Tužitelju jer time Tražbina Tuženika ne bi bila naznačena u tablici utvrđenih tražbina.

26. Tuženik je u dobroj vjeri preuzeo obvezu jamstva radi navodnih tražbina iz Ugovora o kreditu te bi bilo nepravedno da se Tražbina u tolikom iznosu naplati od Tuženika, a da istome ne bude omogućeno regresno naplatiti tu istu Tražbinu te se time Tuženiku, koji je fizička osoba, obiteljski čovjek, otac četvero maloljetne djece koju uzdržava krše ustavna i konvencijska prava i to:

- **pravo na jednakost pred zakonom** iz članka 14. i 26. Ustava, jer ako bi Tražbina Tuženika kao jamca bila osporena, HPB d.d. bi se kao navodni vjerovnik stavilo u povoljniji položaj jer bi mu bilo omogućeno namiriti se i od Tužitelja i od Tuženika kao jamca, bez obzira na stečajni postupak, a dok je neizvjesno na koji bi se način Tuženik mogao regresno namiriti, ako njegova Tražbina nije u tablici utvrđenih tražbina, čime bi se i Tužitelja dovelo u povoljniji položaj;
- **pravo vlasništva** iz članka 48. Ustava i članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju jer i legitimna očekivanja predstavljaju vlasništvo, sukladno ustaljenoj praksi Europskog suda za ljudska prava, a Tuženik ima legitimno očekivanje da će ono što je određeno ZOO-om biti i ostvareno odnosno da će isti moći ostvariti pravo regresa prema Tužitelju te da stoga i njegova Tražbina mora biti naznačena u tablici utvrđenih tražbina;
- **pravo na pravično suđenje** iz članka 29. Ustava te članka 6. Konvencije jer je nepravedno da Tražbina Tuženika ne bude u tablici utvrđenih tražbina, kad je ista utvrđena ovršnom ispravom te kad navedena tablica utvrđenih tražbina predstavlja podlogu za namirenje Tražbine kad se ispuni uvjet za namirenje te je posebno nepravedno da istu Tuženiku osporava Tužitelj zbog čije koristi je Tuženik preuzeo navedenu obvezu, a dok bilo kakav vid pretjeranog formalizma u odlučivanju i tumačenju propisa predstavlja povredu prava na pravično suđenje.

27. Upravo je zabrana pretjeranog formalizma jasno objašnjena u prethodno dostavljenoj odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske od 23.02.2021., poslovni broj U-III/456/2018. Dapače, ne samo da je pretjerani formalizam zabranjen, nego su sudovi u obvezi teleološki tumačiti norme u situacijama pravne praznine. Prema tome, jasno je da Tuženik ima potpuno jednaka prava kao i HPB d.d. u stečajnom postupku te da je u svrhu osiguranja korištenja prava regresa nužno da Tražbina Tuženika bude naznačena u tablici utvrđenih tražbina.

28. Pored svega navedenog, neosnovana je i odluka o troškovima jer je prvostupanjski sud dosudio Tužitelju troškove sastava podnesaka od 16.05.2024. te 24.10.2024., iako je tim podnescima Tužitelj dostavljao nove dokaze u spis, i to nakon što ga je sud na njih uputio, a koje dokaze je mogao dostaviti već uz tužbu. Također, prvostupanjski sud je neosnovano dosudio Tužitelju trošak zastupanja na pripremnom ročištu održanom dana 16.10.2024., jer je navedeno pripremno ročište održano ponovno, nakon što je prvo koje je bilo održano dana 08.05.2024. odgođeno upravo krivnjom Tužitelja, jer je Tužitelj tražio rok za dostavu dokaza o pravovremenosti tužbe. Dakle, sve tri radnje su poduzete upravo u svrhu pokušaja dokazivanja pravovremenosti tužbe. S obzirom na navedeno, nelogično je naložiti Tuženiku da naknadi Tužitelju navedene radnje, kad je navedene radnje Tužitelj sam izazvao, odnosno poduzeo ih je vlastitom krivnjom, a iste nisu bile potrebne za vođenje parnice jer je sve navedeno Tužitelj mogao i trebao dostaviti već uz tužbu.

29. Slijedom svega navedenog, uzevši u obzir činjenicu kako je Presuda u cijelosti neosnovana i nezakonita te činjenicu kako je tužba nepravovremena, traži se od drugostupanjskog suda da preinači Presudu na način da prvenstveno odbaci tužbu podredno odbije tužbeni zahtjev i naloži Tužitelju da naknadi Tuženiku troškove

Stranica 6 od 7

postupka, sukladno troškovniku predanom u spis dana 15.01.2025. kao i troškove ovog žalbenog postupka, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja odluke pa do isplate, u roku od 15 dana.

TROŠKOVNIK TUŽENIKA				
datum radnje	opis radnje	iznos bez PDV-a	PDV	Sudska pristojba
19.02.2025.	Sastav žalbe protiv presude po Tbr. 10.1. OT	EUR19.825,00	EUR4.956,25	EUR663,61
SVEUKUPNO		EUR25.444,86		

U Zagrebu, dana 19.02.2025.

Tuženik pp

Digitally signed
by Ivana Primorac
Date: 2025.02.19
16:20:49 +01'00'